

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) nr. 183/2014****2020/EES/50/30**

frá 20. desember 2013

um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðala sem tilgreina útreikningana á sértækum og almennum leiðréttingum á útlánaáættu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012⁽¹⁾, einkum þriðja undirlið 4. mgr. 110. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 eru leiðréttingar á útlánaáættu skilgreindar sem fjárhæð almennra og sértækra framlaga í afskriftasjóð útlána vegna útlánaáættu sem færð hefur verið í reikningsskil stofnunar í samræmi við viðeigandi reikningsskilaumgjörð, en í henni er ekki mælt fyrir um tilteknar reglur til að ákvarða hvað séu sértækar og almennar leiðréttingar á útlánaáættu.
- 2) Setja ætti reglur í tengslum við ákvörðun fjárhæðanna sem taka þarf með í útreikninginn á leiðréttingum á útlánaáættu og sem sýna töp sem eingöngu tengjast útlánaáættu. Útreikningurinn á leiðréttingum á útlánaáættu til að ákvarða kröfur vegna eiginfjárgrunns ætti að takmarkast við fjárhæðir sem hafa rýrt almennt eigið fé þáttar 1 (CET1) hjá stofnuninni.
- 3) Töp sem eingöngu tengjast útlánaáættu og eru færð samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð á yfirstandandi reikningsári ætti að færa sem leiðréttingar á útlánaáættu, að því tilskildu að stofnunin geri grein fyrir áhrifunum í almennu eigin fé þáttar 1 (CET1). Þetta á við um aðstæður þar sem slík virðisrýrnunartöp, sem eru skráð á fjárhagsári, eiga sér stað, þrátt fyrir heildarárshlutahagnað á árinu eða við lok árs sem ekki hefur verið samþykktur í samræmi við 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, og þar sem færsla þeirra sem leiðréttingar á útlánaáættu myndi fyrir hafa áhrif á virði áhættuskuldbindinga eða á þátt 2 heldur en á almennt eigið fé þáttar 1. Að því er varðar árshlutatöp

sem kveðið er á um í 1. mgr. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, er slík leiðrétting ekki nauðsynleg að því marki sem töp fyrir yfirstandandi fjárhagsár samkvæmt þeirri grein eru samstundis dregin frá almennu eigin fé þáttar 1.

- 4) Tiltekin ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 sem tengjast leiðréttingum á útlánaáættu vísa ótvírætt til liða utan efnahagsreiknings. Þegar enginn slíkur greinarmunur er gerður eiga viðkomandi ákvæði við um liði bæði innan og utan efnahagsreiknings.
- 5) Mæla ætti fyrir um reglur til að ná yfir töp sem eingöngu tengjast útlánaáættu sem hefur verið færð samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð og hafa verið dregin frá almennu eigin fé þáttar 1 hjá stofnuninni. Þessar reglur ættu að ná yfir virðisrýrnar og virðisbreytingar á fjáreignum eða varúðarniðurfærslur liða utan efnahagsreiknings, að því marki sem þær sýna töp sem eingöngu tengjast útlánaáættu og að því gefnu að þær séu færðar í rekstrarreikninginn samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð. Að því marki sem þessi töp tengjast fjármálagerningum sem eru metnir á gangvirði ættu þessar reglur einnig að ná yfir fjárhæðir sem eru færðar sem virðisrýrnun samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð eða svipaðar leiðréttingar sem hafa verið gerðar, svo fremi sem þær sýna töp sem tengjast hnignun eða versnandi útlánagæðum eigna eða eignasafns. Það er ekki viðeigandi á þessu stigi að setja reglur um aðrar fjárhæðir sem ekki eru virðisrýrnun á fjármálagerningi samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð eða endurspeglar ekki hugmynd af svipuðum toga, jafnvel þótt þær breytingar gætu falið í sér útlánaáættuþátt.
- 6) Til að tryggja að útreikningurinn taki til allra þátta er nauðsynlegt að hver sú fjárhæð sem skiptir máli með tilliti til fyrstu undirgrein 4. mgr. 110. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 sé úthlutað annaðhvort til útreiknings á almennum leiðréttingum á útlánaáættu eða á sértækum leiðréttingum á útlánaáættu.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 57, 27.2.2014, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 81/2019 frá 29. mars 2019 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 44, 2.7.2020, bls. 65.

(¹) Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1.

- 7) Í tengslum við auðkenningu fjárhæða sem hægt er að taka með í útreikninginn á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu er eina viðmiðunin sem gefin er í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 sú að sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu eru ekki hæfar til vera bætt við eigið fé þáttar 2 samkvæmt staðalaðferðinni, skv. c-lið 62. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Þess vegna þarf að gera greinarmun á fjárhæðunum sem verða teknar með í útreikning á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu eða almennum leiðréttingum á útlánaáhættu í samræmi við viðmiðanirnar til að auðkenna það sem hægt er að taka með í eigið fé þáttar 2.
- 8) Með reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er alþjóðlega viðurkenndum stöðlum Baselnefndarinnar um bankaefirlit, þriðja alþjóðlega reglurammanum fyrir bankastarfsemi, hrundið í framkvæmd⁽¹⁾ (hér á eftir nefndur „Basel III“). Viðeigandi reglur um leiðréttingar á útlánaáhættu ættu þess vegna einnig að samrýmast Baselrammanum sem kveður á um að ein viðmiðananna til að greina á milli almennra leiðréttinga á útlánaáhættu og sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu verði að vera sú að almenn framlög í afskriftasjóði útlána eða varasjóð til að mæta útlánatöpum séu „aðgengileg til að mæta töpum sem koma fram í kjölfarið“. Samkvæmt Basel III eru afskriftasjóðir útlána eða varasjóðir til að mæta útlánatöpum sem verða í framtíðinni en eru ekki auðkennd sem stendur aðgengilegir til að mæta töpum vegna útlánaáhættu sem koma fram síðar og uppfylla þess vegna skilyrðin fyrir að vera bætt við í eigið fé þáttar 2. Að auki ættu fjárhæðirnar sem teknar eru með í útreikninginn á almennum leiðréttingum á útlánaáhættu, að því er varðar tímasetningu og fjárhæð, að vera að fullu aðgengilegar til að mæta slíkum töpum, að minnsta kosti við gjaldþrotameðferð ef eigið fé getur borið töp við ógjaldfærni áður en innstæðueigendur tapa peningum.
- 9) Það ætti að vera mögulegt að beita reglunum á þessu sviði þrátt fyrir viðeigandi reikningsskilaumgjörð. Til að gera stofnunum kleift að greina á sama hátt á milli sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu og almennra leiðréttinga á útlánaáhættu ætti samt sem áður að setja viðmiðanir um meðferð á töpum vegna útlánaáhættu innan viðeigandi reikningsskilaumgjardar fyrir hverja gerð leiðréttingar á útlánaáhættu. Þar eð meðferð á töpum sem eingöngu tengjast útlánaáhættu sem er færð samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð er háð því að þessar viðmiðanir séu uppfylltar ætti, í ljósi þeirrar takmörkunar sem viðmiðanirnar fyrir almennar leiðréttingar á útlánaáhættu fela í sér, að flokka mikinn meirihluta þessara fjárhæða sem sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu.
- 10) Alþjóðlegir reikningsskilastaðlar eru teknir til endurskoðunar og gæti það kallað á breytingar á viðmiðunum til að gera greinarmun á milli sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu og almennra leiðréttinga á útlánaáhættu. Í ljósi yfirstandandi viðræðna, einkum að því er varðar virðisrýrnunarlíkön, virðist ótímabært að gera ráð fyrir því líkani í viðmiðunum fyrir leiðréttingar á útlánaáhættu.
- 11) Í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er krafa um að auðkenna sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu fyrir staka áhættuskuldbindingu. Þess vegna er nauðsynlegt að ákvarða hvernig eigi að fara með sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu sem sýna töp tengd útlánaáhættu heils flokks áhættuskuldbindinga. Enn fremur er nauðsynlegt að ákvarða fyrir hvaða áhættuskuldbindingar í flokknum og að hve miklu leyti ætti að færa hinar sértæku leiðréttingar á útlánaáhættu. Úthlutun hluta fjárhæðarinnar sem leiðir af slíkum sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu til áhættuskuldbindinganna í flokknum verður að gerast í réttu hlutfalli við fjárhæðir áhættuvegnu áhættuskuldbindinganna. Í því skyni ætti að ákvarða virði áhættuskuldbindinganna án þess að taka tillit til sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu.
- 12) Að því er varðar ákvörðun um vanskil skv. b-lið 3. mgr. 178. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 er nauðsynlegt að taka aðeins með sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu sem gerðar eru fyrir hverja staka áhættuskuldbindingu eða stakan loforðsgjafa, en ekki sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu fyrir heila flokka áhættuskuldbindinga. Sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu sem gerðar eru fyrir heila flokka áhættuskuldbindinga auðkenna ekki loforðsgjafa áhættuskuldbindinga sem tilheyrja slíkum flokkum þar sem talið er að vanskilaatburður hafi átt sér stað. Sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu fyrir flokk áhættuskuldbindinga er ekki nægjanleg ástæða til að draga þá ályktun að vanskilaatburður hafi átt sér stað hjá hverjum loforðsgjafa eða áhættuskuldbindingu sem tilheyrja þeim flokki.
- 13) Nauðsynlegt er fyrir stofnanir að geta sýnt hvernig viðmiðanirnar til að greina á milli sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu og almennra leiðréttinga á útlánaáhættu eru notaðar í tengslum við viðeigandi reikningsskilaumgjörð. Þess vegna ættu stofnanir að skjalfesta það ferli.
- 14) Reglugerð þessi byggist á drögum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem Evrópska bankaefirlitsstofnunin hefur lagt fyrir framkvæmdastjórnina.
- 15) Evrópska bankaefirlitsstofnunin hefur haft opið samráð við almenning um drögin að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem þessi reglugerð byggist á, greint mögulegan tengdan kostnað og ávinning í samræmi við 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010⁽²⁾, og óskað eftir álit hagsmunahópsins um bankastarfsemi sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

(1) http://www.bis.org/publ/bcbs189_dec2010.pdf

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaefirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Auðkenning á almennum og sértækum leiðréttingum á útlánaáættu að því er varðar 111., 159., 166., 167., 168., 178., 246. og 266 gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013

1. Að því er varðar þessa reglugerð skulu fjárhæðirnar sem krafist er að stofnun taki með í útreikninginn á almennum og sértækum leiðréttingum á útlánaáættu vera jafnar heildafjárhæðunum sem almennt eigið fé þáttar 1 hjá stofnuninni hefur verið fært niður um í þeim tilgangi að sýna töp sem eingöngu tengjast útlánaáættu samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð og eru færð sem slík í rekstrarreikning, óháð því hvort þau stafa af virðisrýmun, virðisbreytingum eða afskriftum liða utan efnahagsreiknings.

Allar fjárhæðir sem leiða af fyrsta undirliði og sem hafa verið færðar á fjárhagsárinu má aðeins taka með í útreikninginn á almennum og sértækum leiðréttingum á útlánaáættu ef þær fjárhæðir hafa verið dregnar frá almennu eigin fé þáttar 1 hjá stofnuninni, annaðhvort í samræmi við 1. mgr. 36. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða, þegar um er að ræða árshlutahagnað eða hagnað við lok árs sem hefur ekki verið samþykktur í samræmi við 2. mgr. 26. gr. þeirrar reglugerðar, með tilsvarendi tafarlausri lækkun á almennu eigin fé þáttar 1 til ákvörðunar á eiginfjárgrunni.

2. Fjárhæðirnar sem um getur í 1. mgr. skal stofnunin taka með í útreikninginn á almennum leiðréttingum á útlánaáættu þegar þær uppfylla báðar eftirfarandi viðmiðanir:

- a) þær eru, að því er varðar tíma og upphæð, auðveldlega og að fullu aðgengilegar til mæta töpum vegna útlánaáættu sem hafa ekki enn orðið að veruleika,
- b) þær sýna töp vegna útlánaáættu fyrir flokk áhættuskuldbindinga þótt stofnunin hafi þá stundina enga sönnun fyrir að tapaburður hafi átt sér stað vegna þeirra.

3. Allar aðrar fjárhæðir sem um getur í 1. mgr. skal taka með í útreikninginn á sértækum leiðréttingum á útlánaáættu.

4. Með fyrirvara um að viðmiðunin í 2. mgr. sé uppfyllt skal stofnunin taka eftirfarandi töp með í útreikning á almennri leiðréttingu á útlánaáættu:

- a) töp sem eru færð til að standa straum af herra meðaltalstapi af eignasafni á síðustu árum þó svo að engar vísbendingar séu sem stendur um tapaburði sem skýri það tap sem hefur orðið áður,

- b) töp vegna skerðingar á lánstrausti fyrir flokk áhættuskuldbindinga sem stofnunin veit ekki um en þar sem einhver vanskil eru tölfraðilega hugsanleg ef tekið er mið af fyrri reynslu.

5. Stofnunin skal alltaf taka með eftirfarandi töp við útreikning á sértækum leiðréttingum á útlánaáættu sem um getur í 3. mgr.:

- a) töp færð í rekstrarreikning fyrir gerninga sem eru metnir á gangvirði sem standa fyrir virðisrýrnun vegna útlánaáættu samkvæmt viðeigandi reikningsskilaumgjörð,
- b) töp vegna núverandi eða liðinna atburða sem hafa áhrif á mikilvæga staka áhættuskuldbindingu eða áhættuskuldbindingar, sem eru ekki mikilvægar hver um sig og sem eru metnar hver um sig eða saman,
- c) töp sem fyrri reynsla sem er leiðrétt á grundvelli gildandi, sannreynanlegra gagna, gefur til kynna að tap hafi orðið en stofnunin veit ekki enn hvaða stök áhættuskuldbinding hefur orðið fyrir þessum töpum.

2. gr.

Úthlutun sértækra leiðréttinga á útlánaáættu fyrir flokk áhættuskuldbindinga vegna áhættuskuldbindinganna innan flokksins

1. Þegar sértæk leiðrétting á útlánaáættu sýnir töp sem tengjast útlánaáættu flokks áhættuskuldbindinga skulu stofnanir úthluta þeirri sértæku leiðréttingu á útlánaáættu til allra stakra áhættuskuldbindinga í þeim flokki í réttu hlutfalli við fjárhæðir áhættuveginna áhættuskuldbindinga. Í þeim tilgangi skal ákvarða virði áhættuskuldbindinganna án tillits til nokkurra sértækra leiðréttinga á útlánaáættu.

2. Að því er varðar meðferðina á fjárhæðum vænts taps sem um getur í 159. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 vegna flokks áhættuskuldbindinga sem eru ekki í vanskilum skal þess ekki krafist af stofnunum að þær úthluti sértækri leiðréttingu á útlánaáættu vegna stakra áhættuskuldbindinga í þeim flokki.

3. Þegar sértæk leiðrétting á útlánaáættu tengist flokki áhættuskuldbindinga, þar sem útlánaáætta vegna krafna um eiginfjárgrunn er reiknuð út að hluta samkvæmt staðalaðferðinni og að hluta samkvæmt innramatsaðferðinni skal stofnunin úthluta þeirri sértæku leiðréttingu á útlánaáættu til þess flokks áhættuskuldbindinga sem hvor aðferðin um sig nær yfir, í réttu hlutfalli við áhættuvægi skuldbindinganna í floknum, áður en gripið er til aðgerðanna sem um getur í 1. og 2. mgr. Í þeim tilgangi skal ákvarða virði áhættuskuldbindinganna án tillits til nokkurra sértækra leiðréttinga á útlánaáættu.

4. Þegar hinum sértæku leiðréttingum á útlánaáhættu er úthlutað á áhættuskuldbindingar skulu stofnanir tryggja að sama hluta sé ekki úthlutað tvisvar til mismunandi áhættuskuldbindinga.

3. gr.

Útreikningur á leiðréttingum á útlánaáhættu til að ákvarða virði áhættuskuldbindinga skv. 111., 166., 167., 168., 246. og 266. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013

Að því er varðar útreikning á áhættuskuldbindingarvirði skv. 111., 166., 167., 168., 246. og 266. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skulu stofnanir reikna út sértækrar leiðréttingar á útlánaáhættu sem tengjast áhættuskuldbindingu sem fjárhæðir sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu fyrir þá stöku áhættuskuldbindingu eða sem fjárhæðir sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu sem stofnunin hefur úthlutað til þeirrar áhættuskuldbindingar skv. 2. gr.

4. gr.

Útreikningur á almennum og sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu í þeim tilgangi að meðhöndla vænt tap skv. 159. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013

1. Að því er varðar meðhöndlun vænts taps skv. 159. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal stofnunin reikna út heildarfjárhæð almennra leiðréttinga á útlánaáhættu, sem tengjast áhættuskuldbindingunum sem eru teknar með í meðhöndlun vænta taps, sem summu þeirra fjárhæða sem eru auðkenndar sem almennar leiðréttingar á útlánaáhættu skv. 1. gr. þessarar reglugerðar, og sem stofnunin hefur úthlutað skv. 3. mgr. 110. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.

2. Að því er varðar meðhöndlun vænts taps skv. 159. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal útreikningur á heildarfjárhæð sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu, sem tengjast áhættuskuldbindingunum sem eru teknar með í meðhöndlun vænts taps, vera summa fjárhæðanna í a- og b-liðum, að undanskildum áhættuskuldbindingum sem komnar eru í vanskil:

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 2013.

a) fjárhæðir sem eru auðkenndar sem sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu skv. 1. gr., sem tengjast útlánaáhættu stakrar áhættuskuldbindingar,

b) fjárhæðir sem eru auðkenndar sem sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu skv. 1. gr., sem tengjast útlánaáhættu flokks áhættuskuldbindinga og sem hefur verið úthlutað skv. 2. gr.

3. Heildarfjárhæð sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu sem eru tengdar áhættuskuldbindingu sem er í vanskilum skal reikna út sem summu allra fjárhæða sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu fyrir þá stöku áhættuskuldbindingu, eða sem fjárhæðir sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu sem stofnunin hefur úthlutað til þeirrar áhættuskuldbindingar skv. 2. gr.

5. gr.

Útreikningur á sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu fyrir kröfur vegna eiginfjárgrunns í þeim tilgangi að ákvarða vanskil skv. 178. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013

Að því er varðar að ákvarða vanskil skv. 178. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 skal reikna sértækar leiðréttingar á útlánaáhættu sem fjárhæðir sértækra leiðréttinga á útlánaáhættu sem tengjast útlánaáhættu fyrir staka áhættuskuldbindingu eða stakan loforðsgjafa.

6. gr.

Skjöl

Stofnanir skulu skjalfesta auðkenningu og útreikning á almennum leiðréttingum á útlánaáhættu og sértækum leiðréttingum á útlánaáhættu.

7. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.